

Aile Bağlarında Rahat Bulmak

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yaratılış 34; İbraniiler 11:17–22; Yasa'nın Tekrarı 4:29; 1.Yubanna 3:1, 2; Yaratılış 39; Efesliler 6:1–13.*

HATIRLAMA METNİ: “Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, ilke tanımayan kişilerin aldatmasıyla sürüklenip kararlılığınızdan sapmamak için bunları önceden bilerek sakının. Öte yandan Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve O'nu tanımakta ilerleyin. Şimdi ve sonsuza dek O'na yücelik olsun! Amin” (2.Petrus 3:17, 18).

Genç adam dikkatle ufuğa baktı. Sonunda, onları gördü. Günlerdir kardeşlerini arıyordu. El sallayıp bağırarak asık suratlı topluluğa yaklaştığında, hiç iyi karşılanmadı. Kendi kardeşleri aslında onu öldürmek istiyorlardı. Eğer Ruben olmasa, anlatacak bir öykü olmayabilirdi. Ruben diğer kardeşlerini onu biraz hırpalayıp kuru bir kuyuya atmaya ikna etti. Daha sonra, Yahuda, onu yoldan geçen köle tüccarlarına satarak hem ondan kurtulacakları hem de biraz para kazanacakları bir planla geldi.

Bozuk aile düzenine ne örnek ama!

Yaşamda pek çok şeyi seçebiliriz fakat ailemizi seçemeyiz. Hiçbirimiz kusursuz değiliz ve hiçbirimizin kusursuz aileleri ya da kusursuz aile ilişkileri yok. Bazılarımız Allah'ın sevgisini yansıtan ebeveynler, kardeşler ya da diğer aile üyeleri sayesinde bereketlenmişizdir fakat pek çok kişi olması gerekenden çok azıyla yetinmek zorundadır. Aile ilişkileri sıklıkla karmaşık ve acı vericidir, bizi huzursuz, incinmiş ve sonunda diğer insanlara yüklediğimiz duygusal yükleri taşımak zorunda bırakırlar.

Yaşamlarımızın bu alanında Allah'ın rahatını nasıl bulabiliriz? Bu hafta, bozuk aile ilişkilerine rağmen Allah'ın nasıl da iyileştirip duygusal rahata kavuşturduğunu görmek için Yusuf ve onun aile bağlarını inceleyeceğiz.

*7 Ağustos Sebti Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Evde Bozukluk

Yusuf bozuk ailelerden haberdardı. Bu sorun, büyük anne ve büyük babası İbrahim ve Sara ile çok önceden başlamıştı. Sara kısır olduğunu anladığında, İbrahim'i cariyesi Hacer'e gitmeye ikna etmişti. Hacer hamile kalır kalmaz, aralarında çekişme baş gösterdi. Bu ortam içinde büyüyen İsmail ve İshak, gerginliklerini kendi ailelerine taşıdılar. İshak Esav'a iyilik etmeye özen gösteriyordu, Yakup ise ömrünü babasının sevgi ve saygısını kazanmaya çalışarak geçirdi. Daha sonra, Yakup kandırılarak, birbirleriyle anlaşamayan, kimin daha çok çocuk sahibi olacağı konusunda birbirleriyle rekabete giren, hatta Yakup'a çocuk doğursunlar diye cariyelerinden yardım alan iki kız kardeş ile evlendi.

Yaratılış 34. bölümde açıklanan olayı gözden geçir. Bu olay bir bütün olarak aile ve genç Yusuf üzerinde nasıl bir duygusal etki bırakmış olabilir?

Anneler arasındaki çekişme açık şekilde çocuklara da sirayet etti. Hepsini her an kavga çıkarmaya hazır bir mizaca sahip olarak büyüdüler. Genç yetişkinler olduklarında Yusuf'un büyük ağabeyleri Şekem kasabasındaki tüm erkekleri öldürdüler. En büyük ağabeyleri Ruben, yaşlı babasını tahakküm altına alıp ona saygısızlık ederek, Raşel'in cariyesi ve Yakup'un çocuklarından bazılarının annesi olan Bilha'yla yattı (Yaratılış 35:22). Bu arada Yusuf'un ağabeyi Yahuda, bir fahişe sanarak dul kalmış gelinini hamile bıraktı ve ondan ikiz çocukları oldu (Yaratılış 38).

Yakup'un, Yusuf'a pahalı ve renkli bir giysi vererek ona açıkça iltimas geçmesi, aile içindeki bu gerginlik yangınına benzin dökmüş oldu (Yaratılış 37:3). Bu aile, bozuk aile olmak konusunda her aileyle yarışacak seviyedeydi.

Karışık aile ilişkilerine rağmen, İbrahim, İshak ve Yakup'un üçü de neden İbraniler 11:17–22 ayetlerinde iman kahramanları olarak geçiyorlar?

Allah'ın iman savunucuları sıklıkla kendi beklentilerini de Allah'ın onlardan beklentilerini de karşılamakta başarısız olurlar. Bu adamlar İbraniler 11. bölümde karışık aile ilişkilerine sahip oldukları için değil, bu duruma rağmen yer bulabildiler. Onlar, bu aile meseleleriyle mücadele ederken, Allah'a iman etmeyi, O'nu sevmeyi ve O'na güvenmeyi –genellikle de zor yoldan– öğrendiler.

Sana hangi aile bozukluğu miras kaldı? Kendini Rabb'e ve O'nun yollarına teslim etmek, bu bozukluğu düzeltmene ne şekilde yardım edebilir?

Yeni Bir Yön Seçiyor

Yusuf, bir köle olarak satılacağı Mısır'a giderken acısını, karışık ilişkilerini ve endişesini de yanında götürüyordu. Gözyaşlarına hakim olmaya çalıştığı bu yolculuk hiç de huzur verici bir yolculuk değildi.

"Bu sırada Yusuf, kendisini esir edenlerle birlikte Mısır'a gidiyordu. Kervan güneye, Kenan ülkesinin sınırlarına doğru yol alırken, çocuk uzakta, babasının çadırlarının bulunduğu tepeleri seçebiliyordu. Yalnızlığı ve sıkıntısı içinde, sevgi dolu babasını düşünerek acı acı ağladı. Dotan'daki sahne tekrar gözlerinin önüne geldi. Öfkeli ağabeylerini gördü ve üzerine dikilmiş sert bakışlarını hissetti. İstirap dolu ricalarına karşılık verilen incitici, aşağılayıcı sözler kulaklarında çınlıyordu. Titreyen bir yürekle geleceğe doğru baktı. Ne büyük bir durum değişikliği: üzerine titrenen oğuldan, hor görülen, çaresiz köleye! Yalnız ve arkadaşsız, gitmekte olduğu yabancı ülkede kaderi ne olacaktı? Yusuf bir süre için kendini kontrolsüz kedere ve korkuya teslim etti.

"Sonra düşünceleri babasının Allah'ına döndü. Çocukluğunda Allah'ı sevmeyi ve O'ndan korkmayı öğrenmişti. Sık sık babasının çadırında oturarak, Yakup'un evinden sürgün ve kaçak olarak ayrıldığında gördüğü görümün öyküsünü dinlemişti. . . . Şimdi tüm bu değerli dersler canlı bir şekilde gözünün önüne geliyordu. Yusuf atalarının Tanrısı'nın kendi Tanrısı olacağına inandı. İşte o zaman ve orada, kendini Rabb'e tamamen teslim etti ve İsrail'in Koruyucusu'nun sürgün yerinde kendisiyle birlikte olması içi dua etti."—Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, s. 213, 214.

Bazı kültürlerde toplumun işlevi bireyin üzerinde tutulurken, bazı kültürlerde ise bireyin işlevini toplumun üzerinde tutma eğilimi vardır. Kutsal Yazı'da bu ikisi arasında bir denge görmekteyiz, Allah'a bağlılık için hem bireysel hem de toplumsal düzeyde bir çağrı olduğu açıktır. Yusuf, kişisel bir karar vererek Allah'ı takip etmeye başladığında, ilişkilerinde de rahat bulmaya başlıyor.

Aşağıdaki ayetler kişisel bağlılığımıza dair bize ne öğretiyor? (*Yasa'nın Tekrarı 4:29, Hoşea 24:15, 1.Taribler 16:11, Mezmurlar 14:2, Süleyman'ın Özdeyişleri 8:10, Yeşaya 55:6.*)

Rahat bulmak için her birimizin kişisel bir karar vererek Allah'ı takip etmemiz gerekmektedir. Atalarımız manevi devler olsalar da bu iman ve maneviyat kalıtsal değildir. Allah'ın sadece çocukları olduğunu, torunları olmadığını unutma.

Her gün, hatta her günün her dakikası kendini Allah'a adamayı seçmek neden önemli? Bunu yapmadığında ne oluyor?

Gerçek Özsaygıyı Buluyor

Yusuf'un kurtulup eve dönmeye dair taşıdığı umutlar Mısır'a varıp da seçkin bir haneye satılmasıyla bütünüyle suya düştü. Yaratılış 39:1 ayeti şöyle diyor, "Firavunun görevlisi, muhafız birliği komutanı Mısırlı Potifar onu İsmaililerden satın almıştı." Genç adam bir anda değişik bir lisan ve kültürün içine girivermişti.

Ailelerimizin ve yakın ilişkilerimizin özsaygımızın gelişmesinde önemli işlevi vardır. Yusuf kendisinin özel olduğuna inanarak büyümüştü, en sevilen eşin en büyük oğluydu (*Yaratılış 29:18*). Kesinlikle babasının da en sevdiği evladıydı ve renkli, güzel bir giysisi olan bir tek oydu.

Fakat şimdi kimdi? Bir köle, mal gibi alınıp satılan biri. Durumunun ne kadar da çabuk değiştiğine bir bakın. Yaşamın nasıl da ona sırtını döndüğüne bir bakın.

Aslında Yusuf hepimizin öğrenmesi gereken bir dersi öğreniyordu. Eğer değerli olduğumuzu bize söylesinler diye diğer insanlara bağılsak, işimiz zor olacak ve kafamız korkunç şekilde karışacak demektir çünkü herkes kim olduğumuzu ya da nasıl olduğumuzu takdir etmeyecek. Onun yerine öz değerimizi şu anda sahip olduğumuz rollerde değil de Allah'ın bizim için düşündüğünde—Allah'ın bizi nasıl gördüğünde—bulmak zorundayız.

Allah her birimizi nasıl görüyor? (*Yeşaya 43:1; Malaki 3:17; Yubanna 1:2; Yubanna 15:15; Romalılar 8:14; 1.Yubanna 3:1, 2*).

Allah her birimize lütufla renklendirilmiş gözlüklerle bakıyor. Bizim hayal bile edemeyeceğimiz bir potansiyel, güzellik ve yetenek görüyor. Nihayetinde, biz aslında yaratıldığımız şey olma fırsatına sahip olalım diye, O bizim için ölmeye hazır. Çarmıh bir yandan bize günahkârlığımızı ve bizi ondan kurtarmanın bedelinin ne kadar büyük olduğunu gösterirken, öte yandan Allah için ne kadar değerli olduğumuzu gösteriyor. Diğer insanların düşüncelerinden ve hatta bizim kendimiz hakkındaki düşüncelerimizden bağımsız olarak Allah bizi seviyor ve bizi sadece şimdi günahların gücünden kurtarmaya çalışmakla kalmayıp aynı zamanda onların yol açtığı ebedi ölümden de kurtarmaya çalışıyor.

O halde anahtar soru hep aynı: Allah'ın İsa Mesih'te açıklanmış olan sevgisine nasıl karşılık veriyoruz?

Bize kendimizi olduğumuz gibi sevmemizi ve eleştirmeden kabulmemizi söyleyen pek çok topluluk ya da kişi var. Bu neden aslında kendini kandırmaktır? Bizim değerimizin kendimizin dışından, bizi Yapan ve gerçek potansiyelimizi Bilenden kaynaklanıyor olması neden önemli?

Allah'ın Yöntemiyle İlişkiler Kuruyor

Yusuf'un Mısır'daki öyküsü sonunda olumlu bir deneyime dönüşüyor. Yusuf, kendisini Allah'a teslim etmiş, Allah da onu bereketleyerek, Potifar'ın hanesinde hayal bile edemeyeceği mevkilere yükseltmişti.

Allah'ın bereketleri Yusuf'un yaşamında hangi şekillerde kendisini gösteriyordu? Yusuf'un insanlarla karşılıklı ilişkileri nasıldı? Yaratılış 39:1-6 ayetlerini oku.

Yusuf Potifar'la çok iyi anlaşiyor ve ev halkı ve çevresi ile ilişkileri düzgün gibi görünüyorsa da, bela kapıdaydı. Evde huzursuz biri vardı.

Yusuf hangi ilişki sorunuyla karşı karşıya kalıyor? Bu sorunu ne şekilde halletmeye çalışıyor? Yaratılış 39:7-10 ayetlerini oku.

Yusuf'un sorunu Potifar'ın karısıydı. Belki de şöyle demeliyiz: Potifar'ın karısı sorunluymuştu. Diğer insanları kullanılacak ve idare edilecek "şeyler" olarak görüyordu. Yusuf'u da "kullanmak" istedi. Yusuf, "güzel yapılı, yakışıklı" (*Yaratılış 39:6*) diye tarif ediliyor. Kutsal Kitap nadiren insanların fiziksel özelliklerinden bahseder "çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar" (*1.Samuel 16:7*). Bu durumda, Yusuf'un yakışıklılığı, onun saflık ve Allah'ın ilkelerine bağlılık arayışında bir yardımcı olmak yerine bir engel olmuştu.

Kötü kadının ısrarlarına rağmen, Yusuf görünüşe göre ters etki etmiş olan bir şey yapıyor. Kutsal Kitap ilkelerini tüm ilişkilere, yani bu durumda Potifar'ın karısına uyguluyor. Kutsal Kitap'ın ilişkiler için olan ilkeleri, günahın sonuçları yüzünden acı çekmiş olan herhangi kişinin (yani herkesin) tasdik edeceği üzere, eski moda değildir.

Kutsal Kitap'taki öykü bunun bir kerelik bir ayartma olmadığını söylüyor. Potifar'ın karısı defalarca onun peşine düşmüştü (*Yaratılış 39:10*). Yusuf verdiği kararın sebeplerini açıklamaya çalışmıştı (*Yaratılış 39:8, 9*) fakat bu işe yaramışa benzemiyordu.

Yusuf diğer insanların seçimlerini denetim altında tutamadığının farkına varmıştı. Fakat buna rağmen Allah'ı onurlandıracak şekilde yaşamaya, sevmeye ve çevresindeki insanlara muamele etmeye karar vermişti. Yusuf Allah'ın varlığında yaşamayı öğrenmişti. Bu farkındalık, ayartmaya karşı koyarken ona yardım ediyordu.

Kutsal Kitap ilkelerini, karşıdaki "adil davranmadığında" bile bütün ilişkilerine uygulamayı hiç denedin mi? Ne sonuç verdi? Matta 5:43-48 ayetlerini oku. Böyle yaşamak neden önemli?

Derinlemesine Büyük Mücadele

Öyküyü okuduğumuz için (*Yaratılış 39:11–20*), Yusuf'un ilkeli kararının cezasını çektiğini biliyoruz. Yusuf zindana atıldı. Potifar'ın malı olduğu için, Yusuf o anda sorgusuz sualsiz canından olabilirdi. Potifar belli ki karısına inanmamıştı fakat itibarını korumak için bir şey yapması gerekmişti. Fakat yaşanan korkunç olaylara rağmen Kutsal yazı, "RAB onunla birlikteydi" (*Yaratılış 39:21*) diyor.

Yeryüzündeki yaşam adil değil. İyi her zaman ödüllendirilmiyor ve kötü de her zaman hemen cezasını bulmuyor. Fakat iyi haberler var, Yusuf zindanda olsa bile rahat bulabilir çünkü Allah onunla. Zindandayken içinde bulunduğu durumun adil olmadığını düşünerek geri adım atabilir, hatta Allah'tan vazgeçebilirdi.

Yusuf zindandayken ne yapıyor? Etrafındaki kişilerle nasıl ilişki kuruyor? Yaratılış 39:21–40:22 ayetlerini oku.

Yusuf zindanda ideal olanla değil gerçeğe çalıştı. Zindandaki ilişkiler arzulanı şekilden çok uzak olsa da orada ilişkiler kurdu, diğer insanlara yardım etti. Yusuf yardım isteyerek kendisini savunmasız duruma düşürmedi. Sakinin düşünüyü yorumladıktan sonra, ondan yardım istedi.

Pavlus'un Efesliler 6:1–13 ayetlerinde sunduğu ilişkilere dair büyük bakış açısı nedir?

Bizim ilişkilerimiz, Allah ile Şeytan arasında çağlardır şiddetle sürmekte olan büyük mücadelenin küçük yansımalarıdır. O halde, bu, kusursuz ilişkinin olmadığı anlamına gelir. Her ilişkinin gelişim dinamikleri vardır ve Şeytan, Allah'ın bizim yaşamlarımıza dair isteğine zarar vermek ve engel olmak için ilişkilerimizin hepsini (özellikler de bize en yakın olanları) kendi yararına kullanma yetkisine sahiptir. Bu mücadeleyi tek başımıza vermek zorunda bırakmadığımız için müteşekkîr olabiliriz. Allah'ın Sözü ilişkilerimiz için ilkeler koyuyor. O'nun bize bilgelik verme sözü (*Yakup 1:5*) ilişkiler için de geçerlidir. O, aynı Yusuf ile birlikte olduğu gibi, ilişkilerimiz karmaşıklıktığında, bizimle de olmaya söz veriyor.

Allah'ın Yakup 1:5 ayetindeki vaadini düşün ve ilişkilerinde bilgelige sahip olmak için bir dakikanı ayırarak dua et. Bu insanlarla ilişkini sürdürürken, ne şekilde Kutsal Ruh'un telkinlerine açık olmaya çalışabilirsin?

EK ÇALIŞMA: Potifar'ın karısıyla yaşadıkları yüzünden Yusuf'un başına gelenlerle ilgili Ellen White şöyle yazmıştır: “İşte yeryüzünde yaşayacak tüm kuşaklara bir örnek . . . Allah hep yardıma hazır olacak, O'nun Ruh'u da bir kalkan olacak. Etrafları en şiddetli ayartılarla çevrilmiş olsa da, bunlara karşı koymak için başvurabilecekleri bir güç kaynağı vardır. Yusuf'un ahlakî değerlerine yapılan saldırı ne kadar acımasızdı. Etkili birinde, yoldan çıkartma ihtimali en yüksek olandan geldi. Ancak buna ne kadar da hızla ve kararlılıkla karşı konuldu. . . . Yusuf itibarını ve menfaatini Allah'ın ellerine teslim etmişti. Önemli bir mevkiyi doldurmaya hazırlanması için bir süreliğine ızdırap çekmesine izin verilse de, Allah kötü yürekli bir iftiracı tarafından lekelenen bu itibarı emniyetle korudu, daha sonra ise, Kendi belirlediği zamanda onun parlamasını sağladı. Allah zindanı bile onun yükselmesini sağlayan bir yola dönüştürdü. Erdem, zamanı geldiğinde kendi ödülünü getirecektir. Yusuf'un yüreğini koruyan kalkan, efendisine bağlı ve ona karşı dürüst olmasını ayrıca Allah'a sadık kalmasını sağlayan Allah korkusuydu. Efendisi belki de hiçbir zaman öğrenemeyecek olsa da, Yusuf onun kendisine olan güvenini suistimal etmesine yol açacak nankörlüğe tenezzül etmedi”—Ellen G. White, *The Spirit of Prophecy* [Peygamberlik Ruhu], 1. Cilt, s. 132.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Sözde bir Hristiyan ya da kültürel bir Adventist olmak ilişkilerimizde huzur bulmamıza yardım etmeyecek. “Kültürel” Adventist ile gerçek imanlı arasındaki farklar nelerdir?
- ❷ Diyelim ki kilisene yeni bir hanım katıldı. İman etmemiş biriyle evli. Kocasını seviyor fakat kocası onda gördüğü değişimden pek hoşlanmıyor. Yeni kilise üyenize, kutsal kitap ilkelerine dayanarak ne öğüt verirdin?
- ❸ Rus yazar Leo Tolstoy şöyle yazmıştı: “Mutlu aileler hep birbirine benzer; mutsuz ailelerin ise mutsuzluğu hep farklıdır. Her aile bir derecede bozukluk yaşar çünkü aileyi oluşturanlar günahkârlardır ve onların her biri aile ilişkisi içine kendi bozukluğunu taşır. Her birimiz, Allah'ın lütfu aracılığıyla aile ilişkilerimizi iyileştirmek için ne şekilde Kutsal Kitap'ın sevgi, bağışlama, yük taşıma ve benzeri ilkelerini takip etmeye çalışabiliriz?”
- ❹ Pek çok kişi kendileri ve aileleri için işler iyi giderken birden ve beklenmedik şekilde bir facia ile karşı karşıya kalma tecrübesini yaşamıştır. Böyle zamanlarda imana sadık kalmak, Allah'ın Sözü'ndeki vaatlere sadık kalmak neden çok önemli? Özellikle işler iyi giderken, kötü günler için manevi olarak hazırlıklı olmak neden çok önemli?